

ଅମୃତ ବରଣ

ନିଜର ଦୁର୍ବଳତା ବିଷୟରେ ଭାବନା କରିବା... ଦୁର୍ବଳତାର ପ୍ରତିଷେଧକ ହୁଏ... ଶକ୍ତିର ଭାବନା କରିବା ହେଉଛି ତାର ପ୍ରତିଷେଧକ।

ଅନୁନୃତ ଜାତିର ବିକାଶ

ଭାରତବର୍ଷ ଏକ ଆଦିବାସୀବହୁଳ ଦେଶ ଭାବରେ ପରିଗଣିତ। ଦେଶର ସମସ୍ତ କୋଳହୀନ ଶତକଡ଼ା ୭.୫ ଭାଗ ହେଉଛି ଆଦିବାସୀ।

ପବିତ୍ର ଉତ୍ସବ ଭୂମିରେ କେତେକ ବିଶ୍ୱ ବିଖ୍ୟାତ ଓ ଅନେକ ଦେଶ ବିଖ୍ୟାତ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି।

ଓଡ଼ିଆ କଳ୍ପ-ବିଜ୍ଞାନର ଜନକ: ଗୋକୁଳାନନ୍ଦ

ଡକ୍ଟର ଶରତ ଚନ୍ଦ୍ର ମିଶ୍ର

ମାନସିକ ଓ ସାମାଜିକ ସହଯୋଗ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ। କଳିକତାର ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟ ପାଇଁ ଶେଷ କରି ସେ ରେଭେନ୍ସା କଲେଜରେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି।

କଲେ। ପୁଣି ୧୯୫୦ରେ ବିଜ୍ଞାନର କୃତିତ୍ୱ, ୧୯୫୧ରେ ପରମାଣୁ ବୋମାର ଆବିଷ୍କାର, ୧୯୫୪ରେ ପୃଥିବୀ ବାହାରେ ମଣିଷ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା।

ସେହିପରି ୧୯୮୭ରେ 'ସାରଳା ପୁରସ୍କାର' ୧୯୮୮ରେ 'ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ପୁରସ୍କାର' ଓ ୨୦୧୦ରେ କଳିକା ପୁରସ୍କାର ଲାଭ କରିଥିଲେ।

'ବୈଜ୍ଞାନିକ ଶବ୍ଦ କୋଷ, ନିଜର ଦୃଢ଼ ଭାଷାଜ୍ଞାନ ଓ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଉପସ୍ଥାପନା ପାଇଁ ସେ ଓଡ଼ିଶାର ଚିରନମସ୍ୟ।

ଧର୍ମପ୍ରାଣ ଜନତା କହିଲେ ବୁଝାଏ ଯେପରି ଅନୁଗତ ପ୍ରାଣ ନିଶ୍ଚାସ ପ୍ରାଣୀଗଣର ପ୍ରାଣ, ରକ୍ତଗତପ୍ରାଣ ସେହି ଧର୍ମଗତ ପ୍ରାଣ ସବୁ ମଣିଷଙ୍କର ନିଶ୍ଚାସ ରହିଛି, ତେବେ

ଜଳତୀର୍ଥ

ଉତ୍କଳାନନ୍ଦ ଅଜୟ କୁମାର ବେହେରା

ବହୁଭାବ୍ୟ। ଦେବତା ଶୁଖିଲିତ ଜୀବନରେ ହାଲକମାଣ୍ଡ ଓ ଦେବଧାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନରେ ଜୀବନ ବିତାଇବା, ଏଇ ମନୁଷ୍ୟ କିନ୍ତୁ

ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଦଳରେ ଏକ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ, କୁକୁଟୀ ଦଳରେ ଏକ ଗଞ୍ଜାକୁକୁଟୀ, ମହୁମାଛି ଗଣରେ ଏକ ରାଣୀ ମହୁମାଛି ଏପରି

ରଖିବା ପାଇଁ ମନ୍ଦିର ମସଜିଦ୍ ଗାଁ ଆକାରରେ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଛି। ହେଲେ ଏହି ମନ୍ଦିର ଭଙ୍ଗା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେଲେ ଓ

ଶୁଦ୍ଧିର ଜଳ ଦ୍ୱାରା ବେଦପୂଜାରେ ବହୁଶେଷ ଦେବତା କଳା ପୂଜାରୁ ଆରମ୍ଭ, ବହୁଶେଷ ଅର୍ଥ କଳାଧିକ ଦେବତା ଗୁଣାପତା ମାର୍ଜନ

କରିବା କୋର୍ଟ୍ କାର୍ଯ୍ୟ... ଦାପତ୍ରୀ ପତେ କର... କର... ସୁହଂସ ଭୋଇ... ଦାପତ୍ରୀ ପତେ କର... ମଣିମା ପରମେଶ୍ୱର... ନିତି ଜଳୁ ଥିବି ନିକଟେ ଚୋହର... ଚାହିଁ ମୁଖ ନିର୍ଦ୍ଦିକାର... ଭୁଲି ଯିବି ପ୍ରଭୁ ଦୁଃଖ ଅସଂସାଦ... ସହି ଯିବି ସବୁ ତାପ... କଳି ଯିବି ତହିଁ ଗର୍ବ ଅହଂକାର... ମୋ: ୯୪୩୭୫୨୨୪୫୫

ଖାଲି ପଡ଼ିଅଛି ରତନ ବେଦୀ ଭାସ୍କର ରାଉତ... ଖାଲି ପଡ଼ିଅଛି ରତନ ବେଦୀ ଦିଅଁ ଯାଇଛନ୍ତି ଗୁଣ୍ଡିଚାବାଡ଼ିକି ମନେ ପଡ଼ିବାରୁ ଜନମ ବେଦୀ।

ଖାଲି ପଡ଼ିଅଛି ଶାରି ମନ୍ଦିର ନାହିଁ କୋଳାହଳ ନୀରବ ନିଶ୍ଚଳ ବୋଳାହଳମୟ ଗୁଣ୍ଡିଚା ଘର।

ଜୀବନ ଓ ଏକ ଅପେକ୍ଷା ସମୟର ଗୀତ ବିଶ୍ୱନାଥ କର... ଜୀବନ ଏକ ଅପେକ୍ଷା ନର ବହୁଧାୟ ସମୟ ସାଥେ... ଜୀବନର ଜଳଜଳ କେବଳ ବରଷା ବସନ୍ତ ଶୀତ ଆଉ ବରଷାଖୁଣ୍ଟ ଖରା ମାୟା ମିଶିଗର ଖେଳା ପ୍ରତିଯୋଗିତାର ଏକ କଲ୍ୟାଣ ଚାଲିବା।

ହେ ବିଶ୍ୱ ନିୟନ୍ତ୍ରୀ କଳା ଠାକୁର ଚିତ୍ତୁନ୍ ପଣ୍ଡା... ହେ ଜଗନ୍ନାଥ ଯେନ ମୋର ଭକ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଆବେଗ କୋଟି କହେ କରି ନାହିଁ ଯେଉଁ ପୁଣ୍ୟ ମୋକ୍ଷ ହେଉ ମୋର ଚକ୍ଷୁ

ନ ଯାଇ କେବେ ଛିଡ଼ି। ହେ ବିଶ୍ୱ ନିୟନ୍ତ୍ରୀ କଳା ଠାକୁର ଶୁଣିମା ହେଉ ମୋର ଶେଷ ଗୁଣ୍ଡାରି ମୁଁ ମାଳା ପରେ ମୋର ଆତ୍ମା କୁ କରି ଦେବ ତୁମ୍ଭ ପାଦ ତଳେ ଲାଗି, ଜନ୍ମ ମୃତ୍ୟୁ ଓ ଲୁଚକାଳି ଖେଳ, ମିଛ ମୋହମାୟାର ଏ ପଶାପାଳି ଖେଳକୁ ପାଇଯିବି ମୁଁ ମୁକ୍ତି।

